

עפ"ת 43061/05 - לב ימניצקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 17-05-43061 ימניצקי נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט יהיאל ליפשיץ
עורר לב ימניצקי
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט קמא לפיה נדחתה בקשה העורר לבטל או לקצר את תקופת הפסילה המנהלית מלקבול או מלהחזיק רישיון נהיגה. העורר, יליד 1945, היה מעורב בתאריך 25.4.17 בתאונת דרכים כאשר נהג ברכבו ברח' גאולה בחיפה, אז סטה רכבו אליו התונעה, פגע בו והתպך. על פניו הדברים, העורר איבד את השליטה ברכב כתוצאה מאיבוד הכרה מסוימת קודם לכן. למრבית המזל, העורר ובני משפחתו שהיו עמו ברכב נפגו רק בצורה קלה וחסית.

במסגרת אשפוזו בבית החולים כרמל, מסר העורר כי שלושה שבועות לפני התאונה שונתה ההתוויה הרפואית לטיפול בבעיות סוכרת יותר לחץ דם מהן הוא סובל וזו הייתה הסיבה לאיבוד ההכרה. גם במכتب השחרור מתאריך 28.4.17 מבית החולים כרמל (שם אושפז העורר ממועד התאונה ועד למועד לעיל) צוין כי זו ככל הנראה הייתה הסיבה לאיבוד ההכרה. בנוסף, כי במסגרת האשפוז נערכו לעורר בירור רפואי מكيف בתחום הלבי משום הסברה שעבר אוטם, אך לא נמצא בסיס לסבירה זו. בסיכון האשפוז צוין, כי יש להמשיך מעקב בקהילה ובירור בהתאם - כולל נירולוגיה. להימנע מנהיגה ב 3 החודשים הקרובים".

בתאריך 30.4.17 התקיים שימוע בפני הקצין המשטרתי אשר פסל את העורר מנהלית במשך 60 ימים וזאת לאור הנתחנים לעיל וכן הפנה אותו למקום לבתיות בדרכים. ערך אותו הגיש העורר נדחה, כאשר ביהם"ש קמא הפנה לדוח השחרור לעיל וכן להודעתו של העורר מתאריך 30.4.17 אז ציין בין היתר, כי הוא הרגיש "ברגע מסוים" מתוך, לחץ וחרדה (shoreה 6). במהלך הדיון בפני הבהיר העורר כי כוונתו הייתה לשניות טרם התאונה ולא באופן כללי.

על פניו הדברים לא היה מקום לקבלת העורר, ואולם, לאחר החלטת ביהם"ש קמא לבדוק העורר על ידי רופא המשפחה שלו ובנדון הוגש מסמך רפואי מתאריך 23.5.17 של ד"ר ערן סגל. מהמסמך הרפואי (הגם שניתן היה לצפות שייערר ביתר הרחבה ופירוט), עולה כי רופא המשפחה בדק את העורר וכן עיין במסמכים מבית החולים כרמל. ד"ר סגל ציין כי: "אישור כשרות לחזור נהיגה. כאמור - נשלה סיבה לבבית". על בסיס המסמך לעיל וכן לאור טענתו כי כבר איןנו נועל

עמוד 1

את התרופות שהביאו אותו לאובדן ה הכרה, טוען העורר שיש מקום להשיב לו את רישון הנהיגה לו הוא זקוק. מנגד, טוענת באת כח המשיבה כי אין מקום להטעב בהחלטת ביהם"ש קמא, וודאי כאשר העורר הופנה למכון לבתיות בדרכים.

לאחר ש שקלתי את טיעוני הצדדים ובשים לב לנזונים שהונחו לפניי, סבורני כי יש מקום לקבל את העורר. בנגדות לתקופות פסילה מנהליות "רגילותות" אשר באות, בין היתר, להביה "לצינון" נהגים שעלו פני הדברים עברו עבירות תעבורה - בדרגת מודעות או רשלנות צו או אחרת - במקורה דן, על פני הדברים, אין מדובר בתאונת שהינה תולדה של התרשלות כלשהי מצד העורר אלא תוצאה של שינוי בתאונה הרפואית שהביא לאובדן ה הכרה. נתון זה כבר אינו רלוונטי, העורר חוזר להתויה הרפואית הקודמת ומצבו יציב. בסיס הנתונים שהיה קיים בפני הרשות המנהלית וכן בפני ביהם"ש קמא השתנה לאחרונה וזאת לאחר שהעורר נבדק על ידי רופא המשפחה אשר מכירו מזה שנים, וזה קבוע כי הוא כשיר לנוהגה. נתתי דעתך לטענת המשיבה כי במסמך השחרור צוין כי יש לעורר גם בדיקה נירולוגית אך בה בעת עולה, כי גם סוגיה זו נבחנה על ידי רופא המשפחה, שמסמכי השחרור עמדו לנוג עינוי והוא החליט מטעמי הרופאים שלא לעורר בדיקה שכזו. עוד נתתי דעתך להפניית העורר למכון לבתיות בדרכים, אך משלא נסתרו טענות העורר כי ההפנייה כלל לא הגיעה למכון; וכן לנוכח מסקנת רופא המשפחה שציינה לעיל, אני סבור שיש להמשיך ולהמתין לבדיקה זו.

לאור האמור לעיל, אני מורה על קבלת העורר מבון זה, שהפסילה המנהלית تستאים בתאריך 31.5.17, עד השעה 12:00 אז יושב לעורר רישון הנהיגה.

המציאות תשלח החלטה לצדים וכן תזודה טלפונית כי היא הגיעו לידיים (+תיעוד בנט המשפט). תשומת לב המזכירות למספר הפקס אותו מסר העורר בעת הדיון.

ניתנה היום, ג' סיון תשע"ז, 28 Mai 2017, בהעדר הצדדים.